

*Invocă puterile Mesei Unirii urmând Supremul Ritual al Pentagramei, cu Spiritul Activ și Pasiv, cu Eheieh și Agla. Întoarce-te spre altar și rostește următoarea Invocație către Spiritele Enochiene: Ol Sonuf Vaorsag Goho Iad Balt, Lonsh Calz Vonpho, Sobra Z-ol Ror I Ta Nazps, od Graa Ta Malprg... Ds Hol-q Qaa Nothoa Zimz, Od Commah Ta Nopbloh Zien...*

(Israel Regardie, *The Original Account of the Teachings, Rites and Ceremonies of the Hermetic Order of the Golden Dawn*, Ritual for Invisibility, St. Paul, Llewellyn Publications, 1986, p. 423)

Am fost norocoși, căci am avut parte de un prim colocviu de cea mai înaltă calitate, cel puțin în ceea ce privea inițierea noastră.

Cu ocazia aceea trioul era complet, eu, Belbo și Diotallevi, și puțin a lipsit ca la intrarea oaspetelui să nu scoatem un strigăt de surpriză. Avea acea *facies hermetica* pe care ne-o descriesese Lorenza Pellegrini și, pe deasupra, era îmbrăcat în negru.

A intrat privind în jur, circumspect, și s-a prezentat (profesor Camestres). La întrebarea „profesor de ce anume?” a făcut un gest vag, ca pentru a ne cere discreție. „Să mă scuzați”, ne-a spus el, „nu știu dacă dumneavoastră vă ocupați de problemă dintr-un punct de vedere strict tehnic, comercial, sau sunteți cumva în legătură cu vreun grup inițiativ...”

Ne-am grăbit să-l liniștim. „Nu e pur exces de prudență din partea mea”, zise el, „dar n-aș dori să am de-a face cu careva din OTO”. Apoi, răspunzând perplexității noastre: „Ordo Templi Orientis, bisericuța aia a ultimilor așa-zisi adepți ai lui Aleister Crowley... Văd că sunteți total străini de... Mai bine, așa n-or să fie prejudecăți din partea dumneavoastră”. Acceptă să ia loc. „Pentru că, vedeți, opera pe care vreau să v-o prezint acum dumneavoastră se situează curajos în opoziție cu Crowley. Noi toți, inclusiv eu, suntem încă fideli revelațiilor

din *Liber AL vel legis*, care, după cum probabil știți, i-a fost dictată lui Crowley în 1904, la Cairo, de o inteligență superioară, pe nume Aiwaz. Și tocmai de la acest text se revendică și cei din OTO, până astăzi, și de la cele patru ediții ale lui, dintre care prima a precedat cu nouă luni izbucnirea războiului din Balcani, a doua cu nouă luni izbucnirea primului război mondial, a treia cu nouă luni războiul chino-japonez, a patra cu nouă luni măcelurile războiului civil spaniol...“

Nu m-am putut abține să nu fac semnul cu două degete încruciate. S-a prins și a zâmbit macabru: „Vă înțeleg ezitarea. Dat fiind că ceea ce vă aduc eu aici e cea de-a cincea propunere a acestei cărți, ce-o să se întâmple peste nouă luni? Nimic, fiți liniștiți, pentru că ceea ce propun eu este *Liber legis* ediție adăugită, dat fiind că am avut norocul să fiu vizitat nu de o simplă inteligență superioară, ci de însuși Al, principiul suprem, sau Hoor-paar-Kraat, care, de altfel, ar fi dublul sau geamănul mistic al lui Ra-Hoor-Khuit. Unica mea grijă, tocmai ca să împiedic influențele nefaste, este ca această operă a mea să poată fi publicată la solstițiul de iarnă“.

„Asta se poate aranja“, zise Belbo încurajator.

„Mă bucur foarte mult. Cartea va face vâlvă în mediile inițiatice, pentru că, așa cum dumneavoastră, desigur, înțelegeți, sursa mea mistică e mai serioasă și mai demnă de crezare decât aceea a lui Crowley. Nu știu cum putea Crowley să pună în funcțiune ritualurile Fiarei fără să țină cont de Liturghia Spadei. Numai scoțând sabia din teacă se înțelege ce anume este Mahapralaya, sau cel de-al Treilea Ochi al lui Kundalini. Și apoi, în aritmologia lui, întemeiată toată pe numărul Fiarei, nu a luat în considerare Noile Numere, 93, 118, 444, 868 și 1001!“

„Ce înseamnă ele?“ întrebă Diotallevi, brusc ațâțat.

„A“, zise profesorul Camestres, „cum se spunea și în primul *Liber legis*, orice număr e infinit, și nu există deosebire!“

„Înțeleg“, zise Belbo. „Dar nu credeți că toate astea-s puțin cam obscure pentru cititorul obișnuit?“

Camestres aproape că sări de pe scaun. „Dar e absolut indispensabil. Cine ar înțelege aceste secrete, fără pregătirea prealabilă necesară, s-ar prăbuși în Abis! Chiar și făcându-le publice într-un mod învăluit eu înfrunt niște riscuri, credeți-mă. Eu evoluez în domeniul adorării Fiarei, dar într-un mod mai radical decât Crowley, o să

vedeți paginile mele despre *congressus cum daemone*, prescripțiile pentru obiectele de cult ale templului și împreunarea carnală cu Femeia de Purpură și Fiara pe care Ea o Călărește. Crowley se oprișe la uniunea carnală zisă împotriva naturii, eu încerc să duc ritualul dincolo de Răul așa cum îl concepem noi, eu ating ceea ce e de neconceput, puritatea absolută a Goetiei, pragul extrem al lui Bas-Aumgn și al lui Sa-Ba-Ft...“

Lui Belbo nu-i mai rămânea decât să sondeze posibilitățile financiare ale lui Camestres. O făcu prin multe ocolișuri verbale, iar la sfârșit rezultă că acesta, ca și Bramanti, nu avea nici o intenție să se autofinanțeze. Așa că începea faza de debarasare, prin a-i cere binevoitor să reținem manuscrisul dactilografiat pentru a-l examina timp de vreo săptămână, apoi mai vedeam noi. Dar auzind acestea, Camestres își strânse manuscrisul la piept, afirmând că nu mai fusese niciodată tratat cu atâta neîncredere, și ieși dându-ne de înțeleș că avea mijloace neobișnuite ca să ne facă să ne căim că îl jigniserăm.

În scurt timp, am avut totuși zeci de manuscrise, ASP din cap până-n picioare. Trebuia doar un minim de selecție, mai ales că voiam să le și vindem. Era exclus să fi putut citi totul, consultam cuprinsul, ne uitam ici-colo, apoi ne comunicam unul altuia descoperirile.

*De aici decurge o întrebare ieșită din comun. Egiptenii cunoșteau oare electricitatea?*

(Peter Kolosimo, *Terra senza tempo*, Milano, Sugar, 1964, p. 111)

„Eu am dat peste un text despre civilizații dispărute și țări misterioase“, zicea Belbo. „Se pare că la început exista un continent numit Mu, prin părțile Australiei, iar de-acolo s-au ramificat marile curenți migratoare. Unul ajunge în insula Avalon, unul în Caucaz și la izvoarele Indului, apoi sunt celții, întemeietorii civilizației egiptene și, în fine, Atlantida...“

„Chestii vechi; domni din ăștia care scriu cărți despre Mu vă trântesc pe masă câți doriți“, ziceam eu.

„Dar poate că ăsta plătește. Și pe urmă, are un capitol foarte frumos despre migrațiile grecești în Yucatán, vorbește de un basoreliev cu un războinic de la Chichén Itzá, care seamănă cu un legionar roman. Ca două picături de apă...“

„Toate coifurile din lume au ori pene, ori coamă de cal“, zise Diotallevi. „Nu-i o dovadă.“

„Pentru tine, dar nu și pentru el. El găsește adorări ale șarpelui în toate civilizațiile și deduce de aici că există o origine comună...“

„Cine nu a adorat șarpele!“ zise Diotallevi. „Cu excepția, firește, a Poporului Ales.“

„A, da, ăia adorau vițeii.“

„A fost un moment de slăbiciune. Eu l-aș lăsa deoparte pe ăsta, chiar dacă plătește. Celtism și arianism, Kali-yuga, amurgul Occidentului și spiritualitatea SS. Oi fi eu paranoic, dar ăsta mi se pare nazist.“

„Pentru Garamond nu e neapărat o contraindicație.“

„Da, dar există o limită în toate. În schimb, am văzut un altul despre gnomi, ondine, salamandre, elfi și silfide, zâne... Însă intră-n horă și aici originile civilizației ariene. Ai crede că SS-iștii s-au născut din Cei Șapte Pitici.“

„Nu Cei Șapte Pitici, ăștia-s Nibelungii.“

„Dar cei de care se vorbește aici sunt Micul Popor irlandez. Iar cele rele aici sunt zânele, micuții sunt buni, doar că sunt un pic bășcălioși.“

„Pune-l deoparte. Și dumneata, Casaubon, ce-ai găsit?“

„Numai un text curios despre Cristofor Columb; îi analizează semnătura și găsește în ea până și o referire la piramide. Intenția lui era să reconstruiască Templul de la Ierusalim, deoarece era mare maestru al Templierilor în exil. Și, cum se știe că era un evreu portughez și deci expert cabalist, numai cu invocații talismanice a potolit furtunile și a învins scorbutul. Nu m-am uitat la textele despre Cabală, fiindcă mi-nchipui că le-a văzut Diotallevi.“

„Toate-s cu litere ebraice greșite, fotocopyate după cărțile de trei parale despre Cheia Viselor.“

„Băgați de seamă că noi aici alegem texte pentru «Isis Dezvăluită». Nu facem filologie. Poate că diabolicilor le plac literele ebraice extrase din Cheia Viselor. Nu sunt prea siguri de contribuțiile cu privire la masonerie. Domnul Garamond mi-a recomandat s-o iau cătinel, el nu vrea să fie amestecat în diatribele dintre diferitele rituri. Totuși, nu l-aș neglija pe ăsta, despre simbolismul masonic existent în grota din Lourdes. Nici pe ăstălalt, foarte frumos, despre apariția unui gentilom, probabil contele de Saint-Germain, aflat printre intimii lui Franklin și ai lui Lafayette, în momentul inventării drapelului Statelor Unite. Deși explică bine semnificația stelelor de pe el, intră într-un fel de confuzie în ce privește dungile.“

„Contele de Saint-Germain!“ am zis eu. „Ia te uită!“

„De ce, îl cunoști?“

„Dacă v-aș spune că da, nu m-ați crede. S-o lăsăm baltă. Eu am aici o monstruoșitate de patru sute de pagini împotriva erorilor științei moderne: Atomul, o minciună iudaică, Eroarea lui Einstein și secretul mistic al energiei, Iluzia lui Galileu și natura imaterială a Lunii și a Soarelui.“

„Dacă-i pe-așa“, zise Diotallevi, „ceea ce mi-a plăcut mai mult este această trecere în revistă a științelor fortiene.“

„Acestea fiind ce?“

„De la un anume Charles Hoy Fort, care strânsese o colecție imensă de știri inexplicabile. O ploaie cu broaște în Birmingham, urmele unui animal fabulos în Devon, scări misterioase și urme de ventuze pe coama anumitor munți, neregularități în preajma echinoctiilor, inscripții pe meteoriți, zăpadă neagră, furtuni cu sânge, ființe înaripate la opt mii de metri pe cerul orașului Palermo, roți luminoase în mare, resturi de giganți, o cascadă de frunze moarte în Franța, precipitații cu materie vie în Sumatra și, bineînțeles, toate urmele de pe Machu Picchu și alte culmi din America de Sud care atestă aterizarea unor astronave puternice în epoca preistorică. Nu suntem singuri în univers.“

„Nu-i rău deloc“, zise Belbo. „Ceea ce mă intrigă pe mine, unul, sunt însă astea cinci sute de pagini despre piramide. Știați că piramida lui Keops se află chiar pe Paralela 30, care traversează cele mai mari suprafețe de uscat? Și că raporturile geometrice care se găsesc în piramida lui Keops sunt aceleași cu cele ce se găsesc la Pedra Pintada, în Amazonia? Că Egiptul poseda doi șerpi cu pene, unul pe tronul lui Tutankhamon și celălalt pe piramida de la Sakkara, iar asta trimite la Quetzalcoatl?“

„Ce legătură are Quetzalcoatl cu Amazonia, dacă face parte din panteonul mexican?“ am întrebat.

„Mda, poate am pierdut eu vreo legătură. Pe de altă parte, cum să justifici că statuile din Insula Paștelui sunt megaliți la fel cu cei celtici? Unul dintre zeii polinezieni se numește Ya și este clar că e Yod-ul evreilor, ca și vechiul maghiar Io-v', zeul cel mare și bun. Un vechi manuscris mexican arată Pământul ca pe un pătrat înconjurat de mare, iar în centrul Pământului e o piramidă care poartă la bază inscripția Aztlan, care seamănă cu Atlas sau Atlantida. De ce pe ambele laturi ale Atlanticului se găsesc piramide?“

„Pentru că-i mai ușor să construiești piramide decât sfere. Pentru că vântul produce dunele în formă de piramidă, și nu de Parthenon.“

„Urăsc spiritul Iluminismului“, zise Diotallevi.

„Continuu. Cultul lui Ra nu apare în religia egipteană înainte de Noul Imperiu, deci provine de la celți. Amintiți-vă de Sfântul Nicolae și de sania lui. În Egiptul preistoric, nava solară era o sanie. Și cum această sanie n-ar fi putut să alunece pe zăpadă în Egipt, originea ei trebuia să fie nordică...“